

τρέχει, κόπτεται ἔν, τὸ ὠραιότερον καὶ ἐτοιμάζεται νὰ φύγῃ, ὅτε ἐμφανίζεται ὁ *μεγάθυμος ἀνὴρ*.

— Μὲ τὸν σκοῦφό του ;

— Καὶ μὲ κατὰ περισσώτερον· μὲ ἕνα κορτερό ξύλο. Ἀρπάζει τὸν δυστυχῆ Μάρκον ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ τοῦ δίδει μιὰ ξυλιὰ στὸ στήθος, ποῦ θὰ ἐλιποθυμοῦσε, ἂν δὲν τὸν ἔδιδε μὲ ἐκεῖνα τὰ κοκκαλένια χέρια του δυὸ πάτσους, ποῦ ἔμειναν μελαναῖς σειραῖς στὰ μάγουλά του καὶ ἐνῶ ἐξηκολούθει τὸ φιλόανθρωπον ἔργον του, ὁ κηπουρὸς προσεκάλεσε κλητῆράς καὶ ἐν μέσῳ ἐμπαιγμῶν καὶ γελῶτων ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

• Ἡμεῖς δὲν ἐμάθαμεν τίποτε, ὅταν μίαν ἡμέραν ἦλθε γέρον καὶ μὰς εἶπεν ὅτι τὸ παιδί του ἐπιθυμεῖ νὰ μὰς ἴδῃ. Ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Μάρκου.

• Μετέβημεν εἰς τὸ καθαρὸ πτωχὸ σπιτάκι καὶ εἶδομεν τὸν Μάρκον ἐπάνω εἰς ἕνα διθάμι ἐξαπλωμένον νὰ κάμνῃ χάρτινα καρδάκια γιὰ τὴ Μαρτένιχ, ἡ ὁποία ἦτο ἐκεῖ καὶ παρηκολούθει μὲ τοὺς μεγάλους μειδιῶντας ὀφθαλμούς της τὰς κινήσεις τῶν δακτύλων τοῦ Μάρκου.

• Θὰ μὲ πιστεύσης ; Ὁ τύπος τῶν δακτύλων τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς ἦτο ἀκόμη καταφανής.

• Ὁ Μάρκος ἐχαμογέλασεν ἅμα μὰς εἶδε καὶ εἶπε :

• — Νὰ γείνω μὲ καλὰ καὶ θὰ τοῦ μάθω.

• — Σὺ εἶσαι καλὸ παιδί· τί εἶπε ὁ Ἰησοῦς Χριστός ; νὰ κάμνωμεν καλὸν ἀντὶ κακοῦ, εἶπε ἡ μητέρα μου.

• — Νὰ ξεύρατε πόσο αἶμα ξέρασα !

• Ἡ μητρυιὰ του, μία μικρὴ γυναικούλα, ἐφαίνετο πολὺ λυπημένη καὶ ἐνῶ ὁ Μάρκος τοῦ ἔλεγεν, ἀστράπτων ἀπὸ χαρὰν, ὅτι ὁ μάλιστα τοῦ ποῦ ἦλθε καὶ τὸν εἶδε, τοῦ ὑπεσχέθη νὰ τοῦ ἀναβιάσῃ τὸ ἡμερομίσθιό του, ἡ μητρυιὰ χλωμή, μὰς ἔλεγεν, ὅτι ὁ ἱατρὸς δὲν τοῦ δίδει ἐλπίδα ζωῆς.

• Ἀνεχώρησα πολὺ λυπημένη, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔμαθον τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ μικροῦ.

• Ἡ Δανάη ἔκλαιεν, ἐνῶ ὁ Φαίδων συγκινημένος ἐκίνει μελαγχολικῶς τὴν ὠραίαν κεφαλὴν του :

— Τυχαίως ἔμαθον, Δανάη μου, ὅτι ἡ περιουσία τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς ἦτο προῖον κλοπῆς, δόλου καὶ ψευδολογιῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ἔθιξαν πολλοὶ μεγάλοι κεφαλαὶ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ ἀνέπτυξε μετὰ θαυμασίας τέχνης. Ἀλλ' ἔμειναν ἐντὸς τῆς βιβλιοθήκης τῶν ὀλίγων αἱ ὠραῖαι ιδέαι, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὴν καρδίαν τῶν πολλῶν.

• Τιμωρεῖ ἡ κοινωνία ἀμείλικτος τὸν κλέπτην ἐνὸς ἀρτους ἢ ἐνὸς ῥόδου καὶ ἀφίνει ἀνενόχλητον τὸν κλέπτοντα ἑκατομμύρια. Ὁ χρυσὸς εἶναι ἐπιβλητικὸς καὶ ἀποκαλυπτόμενος πρὸ τῆς αἴγλης του οἱ ἄνθρωποι δὲν ζητοῦσι νὰ μάθωσι καὶ τὴν πηγὴν του.

— Μὰ δὲν εἶναι κωμωδία νὰ ἀπαγγέλουν τόσους λόγους ἐπάνω εἰς τὸν τάφον ἀνθρώπου, ὅστις ἐφόνευσε μὲ ἕνα ξύλο ἕνα παιδί τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγένετο ἄνθρωπος χρηστός, καὶ νὰ τὸν λέγουν ἀντιπρόσωπον τῆς Προνοίας τοῦ Θεοῦ ;

— Εἶναι κωμωδία. Ἀκριβῶς γὰρ νὰ τὸ ξεύρης εἶπες μίαν ἀλήθειαν μεγάλην. Ἐνόσω δὲν πύουσι κατὰ πρόσωπον τοὺς κακοὺς καὶ οἱ καλοὶ δὲν λαμβάνουσι προσήκουσαν θέσιν, ἡ κακία θὰ θρασύνεται καὶ ἡ ἀρετὴ δειλὴ καὶ συνεσταλμένη θὰ ἐξαφανίζεται.

— Ἀγαπητέ μου, Φαίδων, τώρα τὸν λυπεῖται τὸν δυστυχισμένο τὸν Μάρκο ;

— Πολύ. Ἀλλὰ τώρα τί τὸν ὠφελεῖ ἡ λύπη μου ; τὰ κόκκαλά του κοιμῶνται πρὸ τῶν χόρτων μέσα στὸν ξεχασμένο τάφο του. Τώρα ὅπως ἄφησε αὐτὰς τὰς σκέψεις καὶ ἐνδύσου διὰ νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπχτον.

— Ἀχ, ὄχι σήμερον ! Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Μάρκου δὲν εἶμαι ἔνοχος καὶ ἐγώ, Φαίδων ;

— Σὺ, ἀγάπη μου ;

— Ἄν δὲν μ' ἐγνώριζε δὲν θὰ ἔκλεπτε τὸ τριαντάφυλλον.

— Δι' αὐτὸ μὲ ἡρώτας ἂν τὴν ἀγάπην τὴν θέτει ὁ Θεὸς εἰς τὰ στήθη μας ; Κατὰ τὴν γνώμην σου, καὶ ἐδῶ ὁ μόνος ἔνοχος εἶναι ὁ Θεός. Ἀλλ' ὄχι· οὔτε ὁ Θεός, οὔτε σὺ εἰσθε ἔνοχοι. Ὁ μόνος φονεὺς εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον μετὰ τῆς δόξης κηδεύει σήμερον ἡ πόλις μας. Ὁ Θεὸς ἄς τὸν συγχωρήσῃ.

— Ναί, ὁ Θεὸς ἄς τὸν συγχωρήσῃ· εἶναι ἡ ἀπλή αὐτὴ φράσις ὁ καλλίτερος ἐπικηδεὺς δι' ἐκεῖνον.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἀλλάξωσι κατοικίαν κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, παρακαλοῦνται νὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν τὴν νέαν διεύθυνσίν των διὰ δελταρίου.

Παρακαλοῦνται οἱ ὀλίγοι εἰσέτι ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κκ. συνδρομητῶν ἡμῶν καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν των, νὰ πληρώσωσιν αὐτὴν εἰς τὸν εἰσπράκτορα ἡμῶν ἢ νὰ τὴν ἀποστείλωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἡμέτερον Γραφεῖον.

Ἡ Διεύθυνσις

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ :

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τιμῶνται :

Ἐν Ἀθήναις δρ. 6, ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 7, τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 7.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ἘΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ,

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΒΑΛΛΑΡΙΤΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Τιμὴ τῶν δύο τόμων :

Ἐν Ἀθήναις δρ. 7, ταῖς ἐπαρχίαις 8, τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 8.

ΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΦΥΛΛΑ Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων • προηγουμένων ἐτῶν εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, ὁδὸς Πραστέιου, ἀριθ. 10.

Hebe's

Hair Restorer

Τὸ κάλλιστον ἐπανορθωτικὸν τῶν τριχῶν. Δὲν εἶναι βαφὴ, ἀλλ' ἐπα-
ναθίζει εἰς τὰς τρίχας τὴν προτέραν αὐτῶν χροῖαν διὰ
τῆς ἐνδυναμώσεως αὐτῶν. Οὐδεμίαν ἐπιβλαβὴ οὐσίαν
περιέχει· εἶναι ἄχρουν καὶ διαγέγ· ὡς τὸ ὕδωρ.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Λονδίῳ.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις μόνον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον
τῆς «Κορίννης» ὁδὸς Πραστέιου ἀριθ. 10 καὶ τιμᾶ-
ται ἐκάστη φιάλη **δραχμῆς ἐκτὸς**. (Διὰ τὰς ἐπαρ-
χίας δραχ. 8).